

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Norādījumi par Apvienošanās regulas 22. pantā minētā lietu nodošanas mehānisma piemērošanu konkrētām lietu kategorijām

(2021/C 113/01)

1. Šā dokumenta mērķis ir sniegt praktiskus norādījumus par Komisijas pieeju Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("Apvienošanās Regula")⁽¹⁾ 22. pantā izklāstītā lietu nodošanas mehānisma izmantošanai. Mērķis ir atvieglot un precizēt tā piemērošanu atsevišķās atbilstošo lietu kategorijās.
2. Attiecībā uz šādiem gadījumiem šis dokuments papildina norādījumus, kas sniegti Komisijas paziņojumā par lietu nodošanu⁽²⁾, kurā sniegti vispārīgi norādījumi par lietu nodošanas vispārējo sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Apvienošanās regulas 4. panta 4. un 5. punktu, kā arī 9. un 22. pantu.
3. Šā dokumenta mērķis ir sniegt tikai vispārīgus norādījumus par konkrētu lietu kategoriju piemērotību izskatīšanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. pantu: dalībvalstīm un Komisijai ir ievērojama rīcības brīvība, lemjot attiecīgi par lietu nodošanu izskatīšanai un nodoto lietu pieņemšanu⁽³⁾. Komisija var jebkurā laikā pārskatīt šos norādījumus, ņemot vērā turpmāku situācijas attīstību. Tā var arī nolemt konsolidēt šo norādījumu saturu Paziņojumā par lietu nodošanu, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot pārskatīto pieeju lietu nodošanai saskaņā ar 22. pantu.
4. Šie norādījumi *mutatis mutandis* attiecas uz EEZ līgumā ietvertajiem noteikumiem par lietas nodošanu⁽⁴⁾.

1. Ievads

5. Apvienošanās regula piešķir Komisijai ekskluzīvu kompetenci pārskatīt ES mēroga koncentrācijas, ko nosaka, piemērojot apvienotās apgrozījuma robežas. Šādas robežas nosaka darījumus, kuru ietekme uz tirgu tiek uzskatīta par tādu, kas pārsniedz jebkuras dalībvalsts robežas, un kurus kā tādus principā vislabāk var risināt ES

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas paziņojums par lietu nodošanu attiecībā uz koncentrācijām. OV C 56, 5.3.2005., 2. lpp. Tāpēc šie norādījumi būtu jālasa kopā ar Paziņojumu par lietu nodošanu. Papildu norādījumi ir atrodam Eiropas Konkurences iestāžu (EKI) *Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA, of Articles 4(5) and 22 of the EC Merger Regulation* (Principos par to, kā valstu konkurences iestādes Eiropas Revīzijas palātā piemēro EK Apvienošanās regulas 4. panta 5. punktu un 22. pantu) (2005. gads).

⁽³⁾ Skat. Paziņojuma par lietu nodošanu 7. punktu.

⁽⁴⁾ Saskaņā ar EEZ līguma 24. protokola 6. panta 3. punktu viena vai vairākas EBTA valstis var pievienoties dalībvalsts pieprasījumam par lietas nodošanu izskatīšanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. pantu, ja koncentrācija ietekmē tirdzniecību starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām EBTA valstīm un var būtiski ietekmēt konkurenci EBTA valsts vai valstu, kas pievienojas pieprasījumam, teritorijā.

līmenī ⁽⁹⁾. Apvienošanās regulā ir ietverts korektīvs mehānisms šo jurisdikcijas kvantitatīvo robežu piemērošanai, kas īpašos apstākļos ļauj nodot atsevišķas lietas starp Komisiju un vienu vai vairākām dalībvalstīm ⁽¹⁰⁾. Šīs lietu nodošanas sistēmas mērķis ir nodrošināt, ka lietu izskata iestāde vai iestādes, kas ir piemērotākas, lai veiktu konkrēto(-ās) apvienošanās izmeklēšanas pārbaudi(-as), neraugoties uz to, ka tās sākotnēji nebija kompetentas.

6. Apvienošanās regulas 22. pantā ir paredzēts, ka viena vai vairākas dalībvalstis var pieprasīt, lai Komisija attiecībā uz šīm dalībvalstīm pārbauda visas koncentrācijas, kas nav ES mēroga koncentrācijas, bet kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci tās dalībvalsts vai dalībvalstu teritorijā, kuras iesniedz pieprasījumu. No Apvienošanās regulas 22. panta formulējuma, izstrādāšanas vēstures un mērķa, kā arī no Komisijas īstenotās izpildes prakses izriet, ka 22. pants ir piemērojams visām koncentrācijām ⁽¹⁾, ne tikai tām, kas atbilst attiecīgajiem iesniedzēju dalībvalstu jurisdikcijas noteikšanas kritērijiem ⁽⁸⁾.
7. Apvienošanās regulas 22. pantā izklāstītais mehānisms ir ļāvis Komisijai pārskatīt ievērojamu skaitu darījumu daudzās ekonomikas nozarēs, piemēram, rūpniecībā, ražošanā, farmācijā un digitālajā nozarē. Tie ietvēra lietas, par kurām galu galā tika veikta padziļināta izmeklēšana un/vai kuru nodošana tika atļauta tikai pēc tam, kad pušu piedāvātie tiesiskās aizsardzības līdzekļi tika grozīti ⁽⁹⁾.
8. Pakāpeniski ieviešot apvienošanās kontroles valstu režīmus gandrīz visās dalībvalstīs, Komisija, izmantojot rīcības brīvību, kas tai piešķirta ar Apvienošanās regulu ⁽¹⁰⁾, ir izstrādājusi praksi, kas paredz, ka dalībvalstīm, kurām nebija sākotnējās jurisdikcijas attiecībā uz konkrēto darījumu, tiek ieteikts atturēties no pieprasījumiem nodot lietu izskatīšanai saskaņā ar 22. pantu. Šī prakse galvenokārt ir balstīta pieredzē, ka šādiem darījumiem, visticamāk, nav būtiskas ietekmes uz iekšējo tirgu.
9. Tomēr pēdējos gados tirgus attīstība ir izraisījusi pakāpenisku koncentrāciju pieaugumu, kurās ir iesaistīti uzņēmumi, kam ir vai potenciāli var būt nozīmīga konkurētspēja attiecīgajā(-os) tirgū(-os), neraugoties uz to, ka koncentrācijas brīdī apgrozījums ir neliels vai tā nav vispār. Šī tendence ir īpaši izteikta digitālajā ekonomikā, kur regulāri tiek piedāvāti jauni pakalpojumi ar mērķi izveidot ievērojamu lietotāju bāzi un/vai komerciāli vērtīgus datu krājumus, pirms tiek mēģināts attiecīgo darījumdarbību padarīt finansiāli ienesīgu. Arī tādās nozarēs kā farmācija un citās nozarēs, kurās inovācija ir svarīgs konkurences parametrs, ir bijuši darījumi, kuros iesaistīti inovatīvi uzņēmumi, kas veic pētniecības un izstrādes projektus, un kuriem ir spēcīgs konkurētspējas potenciāls, pat ja šie uzņēmumi vēl nav pabeiguši attiecīgās inovācijas darbības un nav komercializējuši to rezultātus. Līdzīgi apsvērumi attiecas uz uzņēmumiem, kuriem ir piekļuve vai ietekme uz tādām no konkurēnces viedokļa vērtīgiem aktīviem kā izejvielas, intelektuālā īpašuma tiesības, dati vai infrastruktūra.
10. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija, izvērtējot ES Apvienošanās kontroles procesuālos un jurisdikcijas aspektus, ir izvērtējusi efektivitāti ES Apvienošanās regulā noteiktajām jurisdikcijas robežām, kuru pamatā ir apgrozījums ⁽¹¹⁾. Tā secināja, ka, lai gan šīs robežas, ko papildina Apvienošanās regulā noteiktie lietu nodošanas mehānismi, kopumā ir bijušas efektīvas attiecībā uz tādiem darījumiem, kuriem ir būtiska ietekme uz konkurenci ES iekšējā tirgū, Komisija un dalībvalstis nav veikušas pārbaudi par vairākiem pārrobežu darījumiem, kuriem, iespējams, arī varētu būt šāda ietekme. Tas jo īpaši attiecas uz darījumiem digitālajā un farmācijas nozarē.

⁽⁹⁾ Sal. ar Apvienošanās regulas 1. pantu. ES mēroga koncentrācijas, t. i., koncentrācijas, kas pārsniedz šīs apgrozījuma robežas, ir ekskluzīvā Komisijas kompetencē. Koncentrācijas, kas nepārsniedz šīs robežas, var būt dalībvalstu kompetencē saskaņā ar to attiecīgo valsts režīmu noteikumiem par jurisdikciju.

⁽¹⁰⁾ Sal. ar Apvienošanās regulas 4. panta 4. un 5. punktu, 9. un 22. pantu.

⁽¹⁾ Kā noteikts Apvienošanās regulas 3. pantā.

⁽⁸⁾ Apvienošanās regulas 22. pants ir piemērojams arī tad, ja iesniedzēja dalībvalsts nav izveidojusi īpašu apvienošanās kontroles valsts režīmu.

⁽⁹⁾ Saskaņā ar Apvienošanās regulas attiecīgi 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 6. panta 2. punktu un 8. panta 2. punktu.

⁽¹⁰⁾ Sal. ar Apvienošanās regulas 22. panta 3. punktu. Skat. arī Paziņojuma par lietu nodošanu 7. punktu.

⁽¹¹⁾ Skat. Komisijas 2021. gada 26. marta dienestu darba dokumentu.

11. Komisija uzskata, ka Apvienošanās regulas 22. panta piemērošanas atkārtota izvērtēšana var palīdzēt risināt šo jautājumu. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija konkrētos apstākļos plāno veicināt un pieņemt lietu nodošanu gadījumos, kad pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij nav sākotnējās jurisdikcijas šajā lietā (bet ir izpildīti 22. panta kritēriji). Šīs izmaiņas pieejā ļaus dalībvalstīm un Komisijai nodrošināt, ka Komisija ⁽¹²⁾ pārbauda papildu darījumus, kas ir jāizskata saskaņā ar Apvienošanās regulu, neuzliekot paziņošanas pienākumu darījumiem, kas neattiecināto šādu izskatīšanu. Lai mainītu pašreizējo praksi, nav jāgroza attiecīgie Apvienošanās regulas noteikumi.
12. Šie norādījumi sniedz norādes par to lietu kategorijām, kuras var būt piemērotas lietas nodošanai situācijās, kad par darījumu nav jāziņo saskaņā ar iesniedzējas(-u) dalībvalsts(-u) tiesību aktiem, un tādējādi par kritērijiem, kurus Komisija šādās situācijās var ņemt vērā, mudinot vai pieņemot šādu lietu nodošanu. Tajos sniegti arī norādījumi par dažiem procedūras aspektiem. Šo norādījumu mērķis ir palielināt pārredzamību, paredzamību un juridisko noteiktību attiecībā uz Apvienošanās regulas 22. panta plašāku piemērošanu.

2. Pamatprincipi tādu lietu nodošanai, par kurām nav jāziņo saskaņā ar iesniedzējas(-u) dalībvalsts(-u) tiesību aktiem

2.1. Juridiskās prasības

13. Apvienošanās regulas 22. pantā ir noteikts, ka, lai viena vai vairākas dalībvalstis nodotu lietu Komisijai, ir jāizpilda divas juridiskās prasības. Koncentrācija:
- i) ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, kā arī
 - ii) būtiski apdraud konkurenci pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts vai dalībvalstu teritorijā.
14. Attiecībā uz pirmo kritēriju Paziņojumā par lietu nodošanu ir paskaidrots, ka koncentrācija atbilst prasībai, ja tai var būt zināma, acīmredzama ietekme uz tirdzniecības modeli starp dalībvalstīm ⁽¹³⁾. Jēdziens "tirdzniecība" aptver visu pārrobežu saimniecisko darbību un ietver gadījumus, kad darījums ietekmē tirgus konkurences struktūru. Komisija jo īpaši izvērtēs, vai darījums var tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli ietekmēt tirdzniecības modeli starp dalībvalstīm. Konkrēti faktori, kas varētu būt būtiski, var būt (potenciālo) klientu atrašanās vieta, attiecīgo produktu vai pakalpojumu pieejamība un piedāvāšana, datu vākšana vairākās dalībvalstīs vai pētniecības un izstrādes projektu izstrāde un īstenošana, kuru rezultātus, tostarp intelektuālā īpašuma tiesības, ja tie ir veiksmīgi, var komercializēt vairāk nekā vienā dalībvalstī.
15. Attiecībā uz otro kritēriju Paziņojumā par lietu nodošanu ir norādīts, ka pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij būtībā ir jāpierāda, ka, pamatojoties uz sākotnējo analīzi, pastāv reāls risks, ka darījums var būtiski negatīvi ietekmēt konkurenci, un tādēļ tas ir rūpīgi jāpārbauda. Šāda sākotnējā analīze var būt balstīta uz *prima facie* pierādījumiem par iespējamu būtisku negatīvu ietekmi uz konkurenci, taču tā neskar pilnas izmeklēšanas iznākumu ⁽¹⁴⁾. Komisijas Horizontālās ⁽¹⁵⁾ un nehorizontālās apvienošanās pamatnostādnes ⁽¹⁶⁾ ir ietverti norādījumi par to, kā Komisija novērtē koncentrāciju, ja attiecīgie uzņēmumi ir faktiski vai potenciāli konkurenti tajā pašā konkrētajā tirgū un ja attiecīgie uzņēmumi darbojas attiecīgi dažādos konkrētajos tirgos. Tādu lietu novērtēšanas nolūkā, uz kurām attiecas šie norādījumi, būtiski apsvērumi, kas liecina, ka darījums būtiski apdraud konkurenci, var ietvert viena attiecīgā

⁽¹²⁾ Kā paskaidrots Paziņojumā par lietu nodošanu (sal. ar 45. zemsvītras piezīmi), Komisija pārbauda koncentrāciju pēc pieprasījuma iesniedzēju dalībvalstu lūguma un to vārdā. Tāpēc Apvienošanās regulas 22. pants būtu jāinterpretē tādējādi, ka tas uzliek Komisijai pienākumu pārbaudīt koncentrācijas ietekmi minēto dalībvalstu teritorijā. Komisija nepārbaudīs koncentrācijas ietekmi to dalībvalstu teritorijā, kuras nav pievienojušās pieprasījumam, ja vien šī pārbaude nav nepieciešama, lai novērtētu koncentrācijas ietekmi pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts teritorijā (piemēram, ja ģeogrāfiskais tirgus sniedzas ārpus pieprasījuma iesniedzējas(-u) dalībvalsts(-u) teritorijas(-ām)).

⁽¹³⁾ Paziņojuma par lietu nodošanu 43. punkts.

⁽¹⁴⁾ Sal. ar 44. punktu.

⁽¹⁵⁾ Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanās novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli (OV C 31, 5.2.2004., 5. lpp.), ("Horizontālās apvienošanās pamatnostādnes").

⁽¹⁶⁾ Komisijas Pamatnostādnes par nehorizontālo apvienošanās novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV C 265, 18.10.2008., 6. lpp.).

uzņēmuma dominējošā stāvokļa radīšanu vai nostiprināšanu; svarīgu konkurences spēku izslēgšana no tirgus, tostarp nesenu vai turpmāku ienācēju tirgū izslēgšana vai divu svarīgu novatoru apvienošanās; konkurentu spējas un/vai stimulu konkurēt samazināšana, tostarp apgrūtinot to ienākšanu tirgū vai paplašināšanos vai kavējot to piekļuvi piegādēm vai tirgiem; vai spēja un stimulē pārnest spēcīgu tirgus pozīciju no viena tirgus uz citu, sasaistot vai komplektējot, vai izmantojot citu izslēdzošu praksi.

16. Pārbaudot abus kritērijus, Komisija jo īpaši ņems vērā paredzamo apvienošanās kontroles novērtējuma būtību.
17. Šo divu kritēriju piemērošana nodrošina, ka darījumam ir pietiekama saikne ar ES un iesniedzēju(-ām) dalībvalsti(-īm).

2.2. Citi vērā ņemami faktori

18. Kā norādīts Paziņojumā par lietu nodošanu, dalībvalstīm un Komisijai, apsverot, vai izmantot savu rīcības brīvību iesniegt vai apmierināt pieprasījumu par lietas nodošanu izskatīšanai, vispirms būtu jāpatur prātā nepieciešamība nodrošināt efektīvu konkurences aizsardzību visos tirgos, kurus skar darījums ⁽¹⁷⁾.
19. Papildus principiem, kas izklāstīti Paziņojumā par lietu nodošanu ⁽¹⁸⁾, to lietu kategorijas, kas parasti ir atbilstošas lietas nodošanai izskatīšanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. pantu, ja par apvienošanās nav jāziņo iesniedzējā(s) dalībvalstī(s), ietver darījumus, kuros vismaz viena attiecīgā uzņēmuma apgrozījums neatspoguļo tā faktisko vai nākotnes konkurences potenciālu. Tas ietvertu, piemēram, lietas, kurās uzņēmums: 1) ir jaunuzņēmums vai jaunpienācējs ar būtisku konkurences potenciālu, kuram vēl ir jāizstrādā vai jāievieš uzņēmējdarbības modelis, kas rada ievērojamus ieņēmumus (vai kas joprojām atrodas šāda uzņēmējdarbības modeļa īstenošanas sākotnējā posmā); 2) ir svarīgs novators vai veic potenciāli svarīgus pētījumus; 3) ir faktiskais vai potenciālais nozīmīgs konkurences spēks ⁽¹⁹⁾; 4) piekļūst konkurencei nozīmīgiem aktīviem (piemēram, izejvielām, infrastruktūrai, datiem vai intelektuālā īpašuma tiesībām); un/vai 5) nodrošina produktus vai pakalpojumus, kas ir galvenie izejmateriāli/komponenti citām nozarēm. Savā novērtējumā Komisija var ņemt vērā arī to, vai pārdevēja saņemtās atlīdzības vērtība ir īpaši augsta salīdzinājumā ar mērķuzņēmuma pašreizējo apgrozījumu.
20. Iepriekš minētais saraksts ir sniegts tikai ilustratīvā nolūkā. Tas neaprobežojas tikai ar kādu konkrētu ekonomikas nozari vai nozarēm, un to nevar uzskatīt par visaptverošu.
21. Lai gan uz lietas nodošanu attiecas 22. pantā noteiktie termiņi, tas, ka darījums jau ir pabeigts, neliedz dalībvalstij pieprasīt lietas nodošanu ⁽²⁰⁾. Tomēr laiks, kas pagājis kopš darījuma pabeigšanas, ir faktors, ko Komisija var ņemt vērā, īstenojot savu rīcības brīvību pieņemt vai noraidīt pieprasījumu nodot lietu izskatīšanai. Lai gan novērtējumus veic katrā gadījumā atsevišķi, Komisija parasti neuzskata, ka lietas nodošana ir vajadzīga, ja pēc koncentrācijas īstenošanas ir pagājuši vairāk nekā seši mēneši. Ja koncentrācija netiek īstenota publiski, šis sešu mēnešu periods stājas spēkā no brīža, kad Eiropas Savienībā ir publiskoti būtiski fakti par koncentrāciju. Tomēr izņēmuma gadījumos arī vēlāka lietas nodošana var būt lietderīga, pamatojoties, piemēram, uz iespējamo konkurences bažu apmēru un iespējamo kaitīgo ietekmi uz patērētājiem.
22. Visbeidzot, tas, ka par darījumu jau ir paziņots vienā vai vairākās dalībvalstīs, kuras nav pieprasījušas nodot lietu vai pievienojušās šādam pieprasījumam nodot lietu izskatīšanai, var būt faktors, pamatojoties uz kuru lietu nepieņem izskatīšanai. Tomēr Komisija savu lēmumu pieņem, pamatojoties uz visiem būtiskajiem apstākļiem, tostarp, kā minēts iepriekšējā punktā, iespējamā kaitējuma apmēru, kā arī uz konkrēto tirgu ģeogrāfisko darbības jomu.

⁽¹⁷⁾ Paziņojuma par lietu nodošanu 8. punkts.

⁽¹⁸⁾ Sal. ar 45. punktu.

⁽¹⁹⁾ Horizontālās apvienošanās pamatnostādņu 37. un 38. punkta nozīmē.

⁽²⁰⁾ Apvienošanās regulas 22. panta 4. punktā šī iespēja ir atzīta.

3. Procedūras jautājumi

23. Komisija cieši sadarbosies ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai noteiktu koncentrācijas, kas var būt potenciālas kandidātes lietas nodošanai izskatīšanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. pantu, bet neatbilst jurisdikcijas noteikšanas kritērijiem, kas ir būtiski saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Šajā nolūkā tā var apmainīties ar informāciju ar valstu konkurences iestādēm ⁽²¹⁾. Šādā apmaiņā konfidenciālu informāciju aizsargā saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ⁽²²⁾.
24. Puses, kas apvienojas, var brīvprātīgi iesniegt informāciju par saviem plānotajiem darījumiem. Vajadzības gadījumā Komisija šādos gadījumos var tām sniegt agrīnas norādes, ka tā neuzskata, ka to koncentrācija būtu laba kandidāte lietas nodošanai izskatīšanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. pantu, ja ir iesniegta pietiekama informācija, lai veiktu šādu sākotnēju novērtējumu.
25. Trešās personas var sazināties ar Komisiju vai dalībvalstu kompetentajām iestādēm un informēt tās par koncentrāciju, kas, viņuprāt, varētu būt kandidāte lietas nodošanai izskatīšanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. pantu. Lai Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes varētu novērtēt, vai darījums var būt kandidāts lietas nodošanai izskatīšanai, šādā saziņā būtu jāiekļauj pietiekama informācija, kas ļauj veikt sākotnēju novērtējumu par to, vai ir izpildīti lietas nodošanas kritēriji, ciktāl šāda informācija trešai personai ir pieejama. Apvienošanās regulas 22. pantā dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai Komisijai nav noteikts pienākums veikt jebkādas darbības pēc tam, kad ar to sazinājusies trešā persona.
26. Ja Komisijai kļūst zināms par koncentrāciju, ko tā uzskata par atbilstošu attiecīgajiem lietas nodošanas kritērijiem, tā var informēt potenciāli iesaistīto(-ās) dalībvalsti(-is) un aicināt minēto(-ās) dalībvalsti(-is) iesniegt pieprasījumu par lietas nodošanu izskatīšanai ⁽²³⁾. Dalībvalsts kompetento iestāžu ziņā ir izlemt, vai tās vēlas iesniegt šādu pieprasījumu.
27. Ja tiek izvērtēts pieprasījums nodot lietu izskatīšanai, Komisija iespējami drīz informē darījuma puses ⁽²⁴⁾. Lai gan informācijas saņemšana par šādu izvērtēšanu attiecīgajiem uzņēmumiem neuzliek pienākumu veikt vai atturēties no jebkādam darbībām saistībā ar darījuma īstenošanu ⁽²⁵⁾, tie var nolemt veikt pasākumus, ko tie uzskata par piemērotiem, piemēram, atlikt darījuma īstenošanu līdz brīdim, kad ir pieņemts lēmums par to, vai tiks iesniegts pieprasījums nodot lietu izskatīšanai.
28. Ja paziņojums nav vajadzīgs, pieprasījums nodot lietu izskatīšanai jāiesniedz ne vēlāk kā 15 darbdienu laikā no dienas, kad koncentrācija citādi ir darīta zināma attiecīgajai dalībvalstij ⁽²⁶⁾. Jēdziens “darīta zināma” nozīmē, ka ir pieejama pietiekama informācija, lai veiktu sākotnēju novērtējumu par to, vai pastāv kritēriji, kas ir būtiski, lai varētu veikt lietas nodošanas pieprasījuma novērtēšanu ⁽²⁷⁾.
29. Kad būs iesniegts pieprasījums par lietas nodošanu izskatīšanai, Komisija nekavējoties informēs dalībvalstu kompetentās iestādes un attiecīgos uzņēmumus. Citas dalībvalstis var pievienoties sākotnējam pieprasījumam 15 darbdienu laikā pēc tam, kad Komisija tās informējusi par sākotnējo pieprasījumu ⁽²⁸⁾. Komisija mudina dalībvalstis pēc iespējas ātrāk informēt cita citu un Komisiju par to, vai tās plāno pievienoties pieprasījumam par lietas nodošanu izskatīšanai ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Paziņojuma par lietu nodošanu 53. punkts un turpmākie punkti. Skat. arī ERP principu 3., 20., 23. un 26.–29. punktu.

⁽²²⁾ Paziņojuma par lietu nodošanu 57. un 58. punkts. Sk. arī ERP principu 34. punktu.

⁽²³⁾ EK apvienošanās regulas 22. panta 5. punkts. Skat. arī ERP principu 22. punktu.

⁽²⁴⁾ Saskaņā ar ERP principiem, ja tiek apsvērts kopīgs pieprasījums nodot lietu izskatīšanai, valstu konkurences iestādēm pēc iespējas ātrāk jāinformē darījuma puses (sal. ar 25. punktu).

⁽²⁵⁾ Apvienošanās regulas 7. pantā noteikto apturēšanas pienākumu piemēro tikai no dienas, kad Komisija informē attiecīgos uzņēmumus par to, ka ir iesniegts pieprasījums, ja koncentrācija minētajā datumā nav īstenota. Skat. Apvienošanās regulas 22. panta 4. punkta pirmo daļu.

⁽²⁶⁾ Apvienošanās regulas 22. panta 1. punkta otrā daļa. Skat. arī Paziņojuma par lietu nodošanu 50. punktu.

⁽²⁷⁾ Sal. ar Paziņojuma par lietu nodošanu 43. zemsvītras piezīmi. Sk. arī ERP principu 31. punktu.

⁽²⁸⁾ Apvienošanās regulas 22. panta 2. punkts. Skat. arī Paziņojuma par lietu nodošanu 50. punktu un ERP principu 24. punktu.

⁽²⁹⁾ ERP principu 24. punkts.

30. Ne vēlāk kā 10 darbdienu laikā pēc tam, kad beidzies 15 darbdienu periods, kurā dalībvalstis var pievienoties lietas nodošanas pieprasījumam, Komisija var lemt par koncentrācijas pārbaudi, ja tā uzskata, ka koncentrācija ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un būtiski apdraud konkurenci to dalībvalstu teritorijā, kuras iesniedz pieprasījumu. Ja Komisija nepieņem lēmumu minētajā periodā, uzskata, ka tā ir pieņēmusi lēmumu par koncentrācijas pārbaudi saskaņā ar pieprasījumu ⁽³⁰⁾.
31. Apturēšanas pienākums, kas noteikts Apvienošanās regulas 7. pantā, ir piemērojams tiktāl, ciktāl koncentrācija nav īstenota dienā, kad Komisija informē attiecīgos uzņēmumus par to, ka ir iesniegts lūgums nodot lietu izskatīšanai ⁽³¹⁾. Apturēšanas pienākums beidzas, ja Komisija nolemj nepārbaudīt koncentrāciju.
-

⁽³⁰⁾ Apvienošanās regulas 22. panta 3. punkta pirmā daļa.

⁽³¹⁾ Apvienošanās regulas 22. panta 4. punkta pirmā daļa.